

(πίνακας 2)
Μαρία Βολτή-Αργειτάκου

“ Αδέρφι! ” αν πρόκειται για άντρα
παίρνει τη λέξη η ηχώ
χτυπάει το κεφάλι της στη μάντρα
το μυαλό, είναι απίστευτα ρηχό..!

Το “μάζεμα” σωστή τελετουργία
τα πρόσωπα ματώνει ο καημός
οι σαβανώτριες σε λειτουργία
στα στήθη τους ξεσπάει ο θυμός!

Όταν σωθεί το λάδι στο καντήλι
σβήνει του ανθρώπου η πνοή
άσπρο στο πρόσωπο μαντήλι
απρόσωπη στον Άδη η ζωή..!

Φοράει τα νεκρικά του ο καημένος
τα χέρια του σταυρώνει η προσευχή
αιχμάλωτος στην κάσα του δεμένος
τα πόδια του δεμένα προσοχή..!

Άγαλμα ενώπιον της κρίσης
κίτρινος απ’ το φόβο σαν κερί
χωρίς πια μέσον και διακρίσεις
τη θεία δίκη, κρύος, καρτερεί..!

Σαν της ζωής σιγήσει το ρολόι
κ’ οι δείχτες σταματήσουν το χορό
η κορυφαία μονωδός το μοιρολόι
αρχίζει με την άψυχη σορό..

Αρχειοφύλακας διαδικασίας
με κίνηση μαζί και με ρυθμό
σκηνές σκληρής δοκιμασίας
που δεν κρατά η μνήμη αριθμό..!

Χορός από αρχαία τραγωδία
της μοίρας του ανθρώπου της κοινής
στα μαύρα ντυμένη η θρηνώδια
η τελευταία πράξη επί σκηνής!